

ΑΙΣΧΙΝΗΣ

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

Ο Αισχίνης με τον λόγο του αυτόν υπερασπίστηκε τον εαυτό του ενάντια στην κατηγορία της παράταξης του Δημοσθένη για προδοσία των συμφερόντων της πόλης κατά την περίοδο των διπλωματικών επαφών με τους Μακεδόνες, πριν από την τελική υπογραφή της ειρήνης του Φιλοκράτη (346 π.Χ.). Από την αρχή της διηγήσεως ο ρήτορας υπενθύμισε στο ακροατήριο τις συνθήκες κάτω από τις οποίες εκλέχθηκαν και μετέβησαν για την πρώτη διπλωματική αποστολή στην Πέλλα οι δέκα πρεσβευτές, στους οποίους συμπεριλαμβάνονταν ο Φιλοκράτης, ο Δημοσθένης και ο ίδιος.

Ῥηθέντων δέ τούτων ἐν τῷ δήμῳ, ψήφισμα ἔγραψεν ὁ Φιλοκράτης ἐλέσθαι πρέσβεις ὑμᾶς πρὸς Φίλιππον, ἄνδρας δέκα, οἵτινες διαλέξονται Φιλίππῳ περὶ εἰρήνης καὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων Ἀθηναίοις καὶ Φιλίππῳ. Χειροτονουμένων δέ τῶν δέκα πρέσβεων, ἐγὼ μὲν προεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους, Δημοσθένης δ' ὑπ' αὐτοῦ Φιλοκράτους, ὁ νυνὶ Φιλοκράτους κατηγορῶν. Οὕτω δ' ἦν πρόθυμος εἰς τὰ πράγματα, ὥστε ἐν τῇ βουλῇ γράφει, ἵνα ἀζήμιος ὦν ἡμῖν ὁ Ἀριστόδημος συμπρεσβεύῃ, ἐλέσθαι πρέσβεις ἐπὶ τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἔδει τὸν Ἀριστόδημον ἀγωνίζεσθαι, οἵτινες ὑπὲρ αὐτοῦ παραιτήσονται τὰς ζημίας. Καὶ ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, λαβέ μοι τὰ ψηφίσματα, καὶ τὴν ἐκμαρτυρίαν ἀνάγνωθι τὴν Ἀριστοδήμου.

(Αἰσχίνου, περὶ παραπρεσβείας 18 -19)

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

δῆμος = ἐκκλησία του δήμου

γράφω ψήφισμα = υποβάλλω πρόταση

αίρουμαι = εκλέγω

διαλέγομαι = συζητώ

χειροτονοῦμαι = εκλέγομαι

προβάλλομαι = προτείνομαι

γράφω = εγγράφως προτείνω

παραιτοῦμαι ὑπέρ τινος τὰς ζημίας = ζητώ την απαλλαγή κάποιου από το χρηματικό πρόστιμο

ἀγωνίζομαι = αγωνίζομαι ως ηθοποιός

ἐκμαρτυρία = μαρτυρία

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

Ο Τίμαρχος ανήκε στη μερίδα του Δημοσθένη και μετά την υπογραφή της "Φιλοκρατείου ειρήνης" (346 π.Χ.) κατηγορήσε τον Αισχίνη για παραπρεσβείαν (βλ. και τον ομώνυμο λόγο του τελευταίου). Ο Αισχίνης με τη σειρά του, προσπαθώντας να αναβάλει ή να ματαιώσει τη δίκη αυτή, επικαλέστηκε τον νόμο για τη δοκιμασίαν των ρητόρων, δηλαδή ανάγκασε τον Τίμαρχο να αποδείξει σε δίκη ότι δεν είχε υποπέσει σε αδικήματα τα οποία στερούσαν από τους Αθηναίους το δικαίωμα να παίρνουν το λόγο σε δημόσιες συνελεύσεις.

Οὐδένα πώποτε τῶν πολιτῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὔτε γραφὴν γραψάμενος οὔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας, ἀλλ' ὥς ἔγωγε νομίζω μέτριον ἑμαυτὸν πρὸς ἕκαστα τούτων παρεσχηκώς, ὁρῶν δέ τήν πόλιν μεγάλη βλαπτομένην ὑπὸ Τιμάρχου τουτουί δημηγοροῦντος παρὰ τοὺς νόμους, καὶ αὐτός ἰδία συκοφαντούμενος -ὄν δέ τρόπον, προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου- ἐν τι τῶν αἰσχίστων ἡγησάμην εἶναι μή βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ καὶ τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν καὶ ἑμαυτῷ· εἰδώς δ' αὐτὸν ἔνοχον ὄντα οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγιγνώσκοντος τοῦ γραμματέως, ἐπήγγειλα αὐτῷ τήν δοκιμασίαν ταυτηνί.

(Αἰσχίνου, κατὰ Τιμάρχου 1 -2)

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

γραφὴν γράφομαί τινα = καταγγέλλω κάποιον γραπτώς
(ἢ) εὐθυνα = λογοδοσία

παρέχω ἑμαυτὸν μέτριον = δείχνω μετριοπαθή διαγωγή
δημηγορῶ = αγορεύω στην συνέλευση του λαού
ἰδίᾳ = προσωπικά
ἐπιδείκνυμι = αποδεικνύω
προϊόντος τοῦ λόγου = στην συνέχεια του λόγου μου
οἷς = για όσα
ἐπαγγέλλω τινί τήν δοκιμασίαν = καλώ κάποιον σε δοκιμασία

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

Οι διαφορές των πολιτευμάτων και της αντίληψης των ολιγαρχικών και των δημοκρατικών.

Ὁμολογοῦνται τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννίς καί ὀλιγαρχία καί δημοκρατία· διοικοῦνται δέ αἱ μέν τυραννίδες καί ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεσθηκότων, αἱ δέ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. Εὖ δ' ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τά μέν τῶν δημοκρατουμένων σώματα καί τήν πολιτείαν οἱ νόμοι σώζουσι, τά δέ τῶν τυράννων καί ὀλιγαρχιῶν ἀπιστία καί ἡ μετὰ τῶν ὅπλων φρουρά. Φυλακτέον δὴ τοῖς μέν ὀλιγαρχικοῖς καί τοῖς τήν ἄνισον πολιτείαν πολιτευομένοις τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας, ὑμῖν δέ τοῖς τήν ἴσην καί ἔννομον πολιτείαν ἔχουσι τοὺς παρὰ τοὺς νόμους ἢ λέγοντας ἢ βεβιωκότας κολάζειν· ἐντεῦθεν γάρ ισχύσετε, ὅταν εὐνομησθε καί μὴ καταλύησθε ὑπὸ τῶν παρανομούντων καί ἀσελγῶς βιούντων.

(ΑΙΣΧΙΝΗ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ 4-5)

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ἄνισος πολιτεία = ἀδίκη, ολιγαρχική.

ἐν νόμῳ χειρῶν = ο νόμος της βίας.

ισχύω = αποκτώ ισχύ.

ὑμῖν δέ.....κολάζειν : υπάρχει ανωμαλία στη σύνταξη (εννοούμε το δέον ἐστὶ ὡς εξάρτηση του κολάζειν).